

Stop den akutte fare for Tredje Verdenskrig! SKRIV UNDER på Schiller Instituttets internationale appel

Pdf til omdeling:

Download (PDF, Unknown)

Det er på høje tid at bryde det farligste, nuværende tabu: at kende og handle på den akutte mulighed for, at menneskeheden kunne blive udslettet inden for dage eller uger. Følgende appel fra den 6. august 2015 udstedtes af Schiller Instituttet, som et nødopråb til omgående, international cirkulation.

I 70-året for bombningen af Hiroshima og Nagasaki befinder verden sig nærmere ved randen af atomkrig end på noget andet tidspunkt, siden Cuba-krisen i 1962. Obamaregeringen og NATO

har anbragt menneskeheden i fare for pludselig udslettelse gennem en række meningsløse provokationer, der er rettet mod Rusland, primært, og Kina sekundært.

Da Jerntæppet faldt, indgik man en aftale om, at, til gengæld for sovjetisk accept af den tyske genforening inden for NATO, ville der ikke komme yderligere udvidelser af NATO mod øst. De, der så frem til et stabilt og samarbejdende Europa efter den Kolde Krig, håbede, at nationer med en potentielt stærk industriel økonomi, såsom Polen og det daværende Tjekkoslavakiet, så vel som også – efter Sovjetunionens opløsning i 1991 – Ukraine, ville optræde som en bro mellem Den europæiske Union og en fremvoksende, eurasisk, økonomisk blok.

Alle disse grundlæggende, krigsforebyggende aftaler er nu blevet krænket. Viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender, Victoria Nuland, pralede i december 2013 offentligt med, at USA havde brugt 5 mia. dollar på »farvede revolutioner« for at trække Ukraine ind i Den europæiske Union og, sluttelig, ind i NATO.

USA trak sig ensidigt tilbage fra ABM-aftalen for at opstille missilforsvarssystemer i Øst- og Sydeuropa, angiveligt rettet mod Iran, men i realiteten vendt mod Rusland. I sidste uge bekræftede Obamaregeringen denne realitet ved at annoncere, at opstillingen ville fortsætte på trods af P5+1-aftalen med Iran. Russiske regeringsfolk har hele tiden anklaget, at det amerikanske, ensidige ballistiske missilforsvarssystem var en del af en plan om en atomar førsteangrebskapacitet mod Rusland.

Opstillingen af dette ABM-system er godt i gang i Rumænien og Polen, og de første, skibsbaserede AEGIS-missilforsvarssystemer er allerede på plads og har udført manøvrer i Sortehavet og Det baltiske Hav, der begge grænser op til russisk territorium.

Der er nu fremkommet rapporter, der siger, at de kommende Trident Juncture 15 NATO-øvelser vil inkludere prøver på anvendelsen af atomvåben mod Rusland. Washington fortsætter med produktion og opstilling af en ny generation af taktiske atomvåben, B-61-12, der kan ramme mål på russisk territorium fra F-35 stealth kampfly. Skønsmæssigt 500 af disse B-61-12 atomvåben skal produceres, og omkring 200 af dem skal iflg. de aktuelle planer opstilles på det europæiske kontinent.

Disse umiskendelige provokationer er ikke gået ubemærket hen i Øst og Vest. Siden starten af kuppet i Ukraine i november 2013 har Rusland gennemgået en storstilet opgradering af hele dets strategiske atomstyrke. Russiske forsvarsfolk har offentligt advaret om, at de har udviklet og opstillet en atomar gengældelsesstyrke, der ikke kan slås ud. For at demonstrere dette har russiske, strategiske bombefly og ubåde deltaget i øvelser i internationalt farvand nær ved NATO-territorier.

I løbet af august måned er der en alvorlig fare for, at præsident Obama, der muligvis ville benytte Kongressens sommerpause som en lejlighed til at lancere en krig, lancerer provokationer imod Rusland. Et bredt udvalg af indflydelsesrige personer har allerede givet udtryk for sådanne bekymringer, inklusive pensionerede russiske og amerikanske, øverste officerer.

Obamas beslutning om at ændre reglerne for USA's luftstyrkers aktivitet i Syrien uden godkendelse fra Kongressen, blot tre dage efter, at Kongressen gik på sommerpause, hvilket har frembragt en akut fare for en eskalering frem til krig med Syrien, som Kongressen nedstemte for to år siden, understreger den akutte fare.

I 1914 gik verden i søvne lige ind i katastrofen. I dag, med arsenaler af atomvåben, der er tilstrækkelige til at udslette civilisationen et par dusin gange, går verden atter i søvne lige lukt i afgrunden.

Vi, der har underskrevet dette, kræver et omgående stop for provokationerne mod Rusland og Kina og en tilbagevenden til politiske løsninger på alle konflikter.

UNDERBYGGENDE MATERIALE

Obamas syriske krigspolitik konfronteret mht. illegalitet

i Pentagon og Udenrigsministeriet i briefinger 4. august.

Gårsdagens briefinger i Pentagon og Udenrigsministeriet gav anledning til skarpe spørgsmål om Obamas krigspolitik i Syrien med 1) uddannelse af nogle få »moderate oprørere«: 2) gennem luftangreb at give dem dækning imod alle – inklusive potentielt syriske regeringsstyrker; og 3) at gøre dette ensidigt og kalde det legalt og i overensstemmelse med Forfatningen.

I Pentagon blev talsmand, flådekaptajn Jeffrey Davis, bombarderet med journalisters spørgsmål om disse ting. Dernæst udsendte han senere på dagen en erklæring, hvor det officielt blev indrømmet, at der rent faktisk var en ildkamp den 31. juli mellem en gruppe amerikansk uddannede oppositionskæmpere og omkring 50 militante personer, og at USA udførte luftangreb til støtte for den amerikansk uddannede gruppe. De militante personer var fra Jabhat Al Nusra, ikke ISIL. Dette var det første luftangreb, der ikke var rettet mod ISIL, og illustrerer hypotesen om amerikanske luftangreb imod syriske regeringsstyrker.

Kaptajn Davis sagde,

»Med hensyn til spørgsmål om legal bemyndigelse til at kæmpe

mod Assads styrker, så vil vi ikke spekulere om potentielle scenarier, der måtte opstå.»

Han sagde,

»Vores uddan-og udrust-program er først og fremmest fokuseret på at forberede godkendte syriske oppositionsstyrker tilstrækkeligt til at imødegå ISIL. I begyndelsen af kampagnen mod ISIL advarede vi Syrien om ikke at kæmpe mod amerikanske luftstyrker. På lignende måde råder vi det syriske regime til ikke at gribe ind i missionen rettet mod ISIL med de syriske kæmpere, som vi har uddannet og udrustet. Hvis de syriske kæmpere, som vi har uddannet og udrustet, kommer under angreb, vil præsidenten have beføjelse, iflg. Forfatningen, til at forsvare disse kæmpere, men vi vil ikke diskutere vores specifikke regler for at gå i ildkamp.»

Den relevante baggrund er, at der hidtil kun er blevet uddannet og udrustet 60 »moderate oprørere« i det amerikanske 'uddan-og-udrust-program' til 500 mio. dollar. Det oprindelige, erklærede mål var 15.000 elever, men færre end 7.000 'ansøgte', og sluttelig bestod kun 60 godkendelse og uddannelse. Davis hævdede i går, at han ikke havde nogen information om tabstal blandt de amerikansk uddannede kæmpere i ildkampen den 31. juli, men han indrømmede, at fem af dem blev bortført af Al Nusra under en separat hændelse.

I Udenrigsministeriet var vicetalsmand Mark Toner mindre insisterende omkring den legale bemyndigelse.

»Jeg ved rent faktisk ikke, hvad den legale bemyndigelse er«,

sagde han som direkte svar på et spørgsmål. Da han kom under hårdt pres mht. den kendsgerning, at der ikke foreligger nogen bemyndigelse fra Kongressen, ligesom der heller ikke foreligger en resolution fra FN's Sikkerhedsråd, der bemyndiger luftangrebekampagnen, der har været i gang siden sidste august, og slet ingen bemyndigelse til det »afgørende skift i politik«, som Obama har besluttet for at beskytte de

amerikansk uddannede oprørere, kunne Toner blot mumle, at »vi holder rådslagninger« med både Kongressen og FN's Sikkerhedsråd.

Den eneste erkendelse fra regeringsside af den nye politik med luftangreb, der indledtes den 31. juli, kom gennem en unavngiven regeringsperson til en blogger på *Wall Street Journal*, udlagt 2. aug. Dette følger det mønster, hvor regeringen indleder en krig i smug, uden at rådføre med den amerikanske Kongres eller den amerikanske offentlighed, ligesom den gjorde i Libyen i 2011 og næsten gjorde i Syrien i 2013.

Denne fremfærd i smug blev revset af analytiker for Rådet for Udenrigsanliggender Micah Zenko, i et blogudlæg den 3. aug. kort tid efter, at nyheden først blev kendt om, at Obama havde besluttet at bemyndige luftangreb for at forsvare de amerikansk uddannede oprørere mod enhver angriber inklusive, skulle situationen opstå, Assads styrker.

»Denne virkelig betydningsfulde beslutning, der på en mere intens måde forpligter amerikansk troværdighed og militærmagt til udfaldet af den syriske borgerkrig, kommer, ikke fra bag et podium i Det Hvide Hus eller Pentagon, men snarere fra en anonym regeringsperson, der taler med en reporter«, skriver Zenko.

»Dette burde have været erklæret offentligt af præsident Obama eller udenrigsminister Carter, som dernæst burde have været villig til at besvare nogle af de afklarende spørgsmål, som regeringsfolk har nægtet at tale om under høringer i Kongressen.« Desuden er »det legale grundlag for denne beslutning om den politiske strategi fuldstændig uafklaret.«

Zenko bemærker som konklusion, at

»Kongressen har stadig ikke bemyndiget denne seneste krig med en åben udgang, og som begyndte for et år siden i denne uge.«

Eller hvis der er et legalt grundlag, så har regeringen stadig ikke sagt, hvad det er.

»Det Hvide Hus eller Pentagon burde omgående fortælle, hvad dette legale grundlag er, men i betragtning af deres adfærdsmønster skal vi bestemt ikke forvente, at de gør det.«